

REVĂRSATUL ZORILOR

1 Noembrie 1931.

NUMĂRUL 21

REVĂRSATUL ZORILOR

Viena

1 Noembrie 1931

No. 21

Estera și Mardoheu

„Cei ce iubiți pe Iehova, uriiți răul! El păzește sufletele cuvioșilor săi; din mâna celor nelegiuiți îi scapă.” — Psalm 97:10.

Partea VI-a

IEHOVA nu se schimbă, și legile sale asemenea nu sunt supuse schimbării. Legile sale le pregătește fără să țină seamă de anumite persoane; creaturile sale vor fi răsplătite în urma supunerii lor față de aceste legi. Dacă o creatură se bucură de privilegiul că poate să-l servească, dar neglijează să prețuiască sau abuzează de acest privilegiu al său, va pierde desigur îndurarea lui Dumnezeu; privilegiile deosebite se vor lua dela dânsul și se vor da altora. Regele a împărțit pe Haman în mare favoare, a fost privilegiat, și avea ocazie, ca să-și folosească puterea întru bine. Dar a fost nerecunoscător, și nu a prețuit ceea ce a primit. A abuzat de privilegiile sale, a dorit să-și astâmpere dorința egoistă, și a pierdut totul. Ceea ce a avut a fost luat dela dânsul și dat altora. „În ziua aceea, regele Ahasver dădu reginei Estera casa lui Haman, neamicul Iudeilor. Și veni Mardoheu înaintea regelui; căci Estera îi spusese ce-i era el. Și scoțând regele inelul său, pe care l-a luat dele Haman, îl dădu lui Mardoheu. Și Estera puse pe Mardoheu asupra casei lui Haman.” — 8:1, 2.

Isus chiar aplicarea acestei reguli a arătat-o, când a zis: „Drept aceea luați dela dânsul talantul, și dați-l celui care are zece talanți: Căci tot la cel care are se va da și va prisosi, iar dela cel care nu are, și ce are se va lua dela dânsul.” (Matei 25:28, 29) Tot această regulă o vedem în cazul lui Șebna și Eliachim. (Isaia 22, versetele 15-25) Unii dintre aceia, cari au avut ocazie, ca să servească lui Dumnezeu și împărăției sale, din pricina egoismului au abuzat de aceste privilegii, au pierdut harul lui Dumnezeu, și ocaziile de serviciu au fost luate dela dânsii și au fost date altora. Din această regulă vedem, că tot ceea ce facem trebuie să fie făcut din îndemnul iubirii, numai așa poate fi lucrul nostru aprobat cu bunăvoință de Dumnezeu. Egoismul este chiar contrarul iubirii; și în care caz îndemnul pentru lucru vine din egoism, serviciul acesta nu este plăcut înaintea lui Dumnezeu.)

Când Isus Hristos a venit la templul lui Dumnezeu cu scopul ca să facă judecata, a găsit o clasă egoistă, care din egoism l-a servit pe Dumnezeu; Domnul a luat privilegiul dela clasa aceasta, în urma căruia fapt, membrele acestei clase au

format „clasa servului rău”. Tot atunci Domnul a găsit și o clasă credincioasă, care a îngrijit altarul Domnului, deoarece iubește pe Domnul. Din aceasta a alcătuit „clasa servului credincios și înțelept” și acesteia i-a incredințat toate bunurile sale; anume toate privilegiile serviciului pe pământ, și anume dela timpul venirii sale la templu și până la Armaghedon.

Mardoheu și Estera au fost dintr-o familie și ilustrează pe aceia, cari sunt logodiți cu Hristos, și formează pe rămășița. Mardoheu inchipue pe clasa aceea, care atunci când Hristos a venit la templul său, a fost găsită lucrând cu credincioșie. Estera dimpotrivă inchipue pe acea parte a rămășiței, pe care Domnul după aceea a adunat-o la sine, după ce a început să judece biserica. Casa lui Haman, după spânzurarea aceluia a fost dată Esterei, ceea ce inchipue, că acele lucruri sau privilegii deosebite, de cari s'a bucurat cândva „servul rău”, și pe cari le-ar fi putut avea și folosi și pe mai departe, dacă ar fi rămas credincios față de Dumnezeu, au fost luate dela dânsul și date clasei preumbrite prin Estera. Este interesant de a aminti, că aceia, cari dela 1922 au primit adevărul din toată inima, cu bucurie și sârguință au intrat în serviciul Domnului, și nu se putea auzi, că aceștia ar fi murmurat cândva.

Haman s'a bucurat de privilegiul serviciului în jurul persoanei regelui. A fost îndreptățit să poartă inelul regelui, ca cu acest inel de sigilare să sigileze și să facă neschimbate ordinele și scrierile. Deci a ocupat un post de mare vază și de mare răspundere. El a abuzat de această poziție privilegiată, a folosit-o în scop egoist, în spre împlinirea dorințelor sale nesățioase. În ilustrație Haman inchipue îndeosebi pe preoții fățarnici, precum și pe aceia, cari cândva împreună cu ei au fost moștenitorii împărăției, și s'au bucurat de privilegiul extraordinar, că au putut să vorbească în numele Domnului, însă au făcut abuz din slujba lor privilegiată, și au folosit-o spre servirea lor sau indostulirea lor proprie. Aceasta clasă cuprinde în sine „clasa servului rău”, pe „omul fărădelegii”, „fiul pierzării”.

Privilegiile luate dela aceștia, au fost predate „clasei servului credincios” preumbrită de Mardoheu, clasei miresei adevărate ilustrată prin

Estera. Regula aceasta Isus a pronunțat-o cu tărie înaintea fariseilor, când a zis: „De aceea zic vouă că se va lua dela voi împărăția lui Dumnezeu, și se va da neamului care va aduce roadele ei.” — Matei 21 : 43.

Amalechiții se trăgeau dela acel Esau, care neprețuind dreptul de întâi născut, l-a vândut întru indestularea dorințelor sale egoiste. Esau inchipue pe preoții falși, și pe omul fărădelegii, precum și pe toți aceia, cari asemenea lor nu prețuesc ceea ce a făcut Dumnezeu pentru dânșii, și nu pun nici un preț pe îndurarea lui Dumnezeu. Dreptul de întâi născut al lui Esau atunci a fost transpus asupra lui Iacob, care inchipue pe poporul adevărat al lui Dumnezeu, anume pe aceia, cari formează rămășița. Petru a arătat tot la această regulă dumnezeiască, când a stat în fața fraților săi credincioși și a vorbit despre Iuda (Isariotul): „Intrucât era numărat între noi și fu ales la această slujbă... Pentrucă scris este în cartea psalmilor: Fie locuința lui pustie, și să nu fie care să locuiască într'însa, și altul să ia în-sărcinarea lui.” (Fapte 1 : 17, 20) În aceasta iarăși vedem dovada, că Iuda a preumbrît pe clasa „servului rău”, „omul fărădelegii” și „fiul pierzării”.

Numai aceia pot fi siguri în privința pazei și siguranței, cari iubesc pe Dumnezeu, și înbirea de Dumnezeu creatura o poate dovedi prin îndeplinirea sau urmarea necondiționată a poruncilor lui Dumnezeu, iar aceasta trebuie să vină dintr'o pornire bună, neegoistă. Dumnezeu foarte des și în multe texte ale Scripturii a arătat și stabilit cu privire la aceasta, regula sa ce nu se schimbă. Într'adevăr rea cugetare au aceia, cari nu pot să recunoască și să țină regula aceasta. Capacitatea mentală a acelor a devenit toxică prin egoismul din inimile lor. Având în vedere aceste împrejurări, cât de puternic se arată ceea ce spune înțelepciunea: „Cu toată sânguința păzește inima ta! Căci din ea sunt ieșirile vieții.” — Proverbe 4 versetul 23.

Alte primejdii

Cum am mai spus, Scriptura sprijinește deducerea, că legătura strânsă dintre elementele politice, financiare și religioasă se va rupe, elementul religios va fi dat în lături, și va fi nimicît complet înainte de Armaghedon. (Vezi „Lumină” Vol. II în nemțește.) Rămășița însă și după această va fi în primejdie din altă parte, deci trebuie să se poarte cu precauțiune și cu mare grijă să urmeze legea lui Dumnezeu, dacă vrea să fie ocrotită. Să vă gândiți la aceea, că scopul lui Satan este ca să nimicească pe rămășiță, și și de acum încolo va avea pe reprezentanți pe pământ, pe cari îi va folosi, până, când puterea și organizația lui va fi distrusă cu desăvârșire în Armaghedon. Poporul lui Dumnezeu trebuie să fie pregătît și treaz, ca să poată umbla cu pași siguri, ca să câștige paza lui Dumnezeu și față de ceilalți dușmani.

10 Estera și-a pus odată în joc viața, când a venit înaintea regelui fără să fie chemată, și iarăși s'a văzut nevoe pentru aceasta. Cu ocazia întâie a descoperit lucrul nelegiuit al lui Haman, prin care apoi a dus pe Haman la spânzurătoare. Estera probabil că așa s'a cugetat, că aceasta va fi de ajuns, ca să convingă pe rege, ca să facă și celelalte îngrijiri pentru eliberarea Evreilor. Regele însă nu a luat măsuri pentru scăparea Evreilor, și aceasta a neliniștit pe Estera și pe Mardoheu. Dela spânzurarea lui Haman au trecut cam două luni și repede se apropia data pentru măcelărirea Evreilor, care a fost stabilită prin edictul eliberat de Haman. Aici trebuie să ne cugetăm la aceea, că legile Medo-Persilor nu se puteau schimba. Să inchipue orice altceva această parte a dramei dumnezeiești Estera, dar în tot cazul pune tare în evidență faptul, că Dumnezeu are de scop să sufere răutatea lui Satan până la extrem, până la bătălia Armaghedonului; și atunci va face socoteala cu Diavolul și cu organizația lui, iar martorii lui Dumnezeu până atunci trebuie să continue mărturia pentru numele și cuvântul lui Iehova. Trebuie să continue lucrul, care le va aduce eliberare și scut prin Iehova, și scăpare de dușmanii și agenții acestora; ba chiar și după aceea trebuie să continue mărturia, după ce preoțimea Diavolului va înceta. Lupta nu va înceta, numai după ce Satan și organizația lui vor fi complet nimicite.

11 Estera iarăși a pașit înaintea regelui fără să fi fost chemată, acuma însă nu sub pretextul, că chiamă pe rege la ospăț. S'a aruncat la pământ înaintea regelui și a plâns amar. „Și iarăși vorbi Estera către rege, și căzu la picioarele lui, și-l rugă cu lacrimi, ca să întâmpine răutatea lui Haman, Agaghitul, și uneltirea ce el o uneltise împotriva Evreilor.” (8 : 3) Ahasver a știut deja, că Estera și Mardoheu asemenea fac parte din soiul acela, că amândoi i-au făcut niște servicii prețioase, și putem presupune și aceea, că și-a iubit regina. „Și întins-a regele sceptrul de aur către Estera. Și Estera se sculă și stătu înaintea regelui.” (8 : 4) Prin aceasta regele a invitat pe Estera ca să-și exprime dorința. Estera a venit înaintea regelui probabil în urma statului lui Mardoheu, deoarece acesta atunci era poate chiar acolo sau în apropiere, după cum arată acea împrejurare. La care apoi regina a răspuns: „De va plăcea regelui, și de am aflat har înaintea lui, și lucrul se va părea drept regelui, și eu sunt plăcută în ochii lui, să se scrie, ca să desființeze scrisorile cele uneltite de Haman, Agaghitul, fiul lui Hamadata, pe cari le scrise, ca să nimicească pe Iudeii din toate provinciile regelui; căci cum aş putea vedea răul, ce ar cădea peste poporul meu? Sau cum aş putea să văd pierderea rudelor mele?” (8 : 5, 6) Estera a avut cruaj, ca să dea față cu moartea, numai ca să scape pe poporul său.

12 Cu toate că Estera a rugat pe rege, ca să desființeze ordinul conceput de Haman, aceasta nu s'a putut face, deoarece nici o hotărîre, care s'a scris sub legile Medo-Persilor, nu se putea des-

ființa. (1:9) Asemenea a poruncit Dumnezeu, ca războiul Armaghedonului să se întâmple, și Satan să strângă toată puterea armată împotriva popoului său, și aceasta nu se poate schimba. — Zaharia 14:1-3.

¹³ Unii s'au amăgit și au amăgit și pe alții, susținând fără minte, că cu încetarea războiului mondial, au trecut toate zilele primejdioase. Să nu vă lăsați amăgiți cu astfel de vorbe. Dumnezeu a lăsat prin profetul său să se scrie următoarele lucruri: „Vestiți aceasta între popoare; Pregătiți război, deșteptați pe viteji! Să se apropie și să se ridice toți bărbații de războiu... să se scoale popoarele, și să se suie în valea lui Iosafat; căci acolo voi șede, ca să judec toate popoarele. — Ioel 3:9, 12.

¹⁴ Elementele organizației pământene asemenea nu se lasă slăbite, și nu vreau să abdică de stăpânirea rămășiței lui Dumnezeu. Ei lucrează sub conducerea lui Satan. (Vezi Apocalips 12:17; 16:13-16) Din această pricină trebuie să presupunem, că fiecare ramură a organizației lui Satan își continuă marșul spre Armaghedon, și încă cu hotărârea fermă, ca să stărpească pe rămășița popoului lui Dumnezeu, și să pună capăt lucrului de mărturie pentru numele lui Dumnezeu pe pământ. Pe scama rămășiței nu există alegere. Membrele rămășiței trebuie să umble pe cărarea croită de Dumnezeu, fiind convinși că mântuirea și eliberarea lor o asigură numai devotamentul lor neegoist față de Dumnezeu.

¹⁵ Cu toatăcă Ahasver nu a putut desființa ordinul dat, dar cu toate acestea a putut să se îngrijească, ca să înlăture necazurile, și așa a și făcut. „Atunci zis-a regele Ahasver către regina Estera, și către Mardoheu, iudeul: Iată am dat Esterii casa lui Haman, și pe el l-au spânzurat pe spânzurătoare, pentru că a întins mâna sa asupra Iudeilor. Deci scrieți pentru Iudei cum vi se va părea mai bine, în numele regelui, și sigilați cu sigilul regelui; căci scrisoarea scrisă în numele regelui și sigilată cu inelul regelui, nu se desființează.” — 8:7, 8.

¹⁶ Ordinul pentru măcelărirea Evreilor a fost dictat de Haman, iar între Iudei Mardoheu a fost cel mai însemnat. Auma însă în urma imputernicirii din partea regelui, Mardoheu a dictat ordinul, prin care nu numai că a imputernicit pe Evrei ca să se apere, ba chiar i-a autorizat și la aceea ca să ucidă pe dușmanii lor. Au chemat pe scriitorii regelui, și aceștia tot au scris, ce le-a dictat Mardoheu. „Și chemară atunci pe scriitorii regelui în luna a treia, adică în luna Sivan, în a douăzeci și treia zi a ei, și se scrise în totul, după cum ordonă Mardoheu către Iudei și către satrapi și guvernatori și mai marii provinciilor dela India până la Etiopia, o sută douăzeci și șapte de provincii, la fiecare provincie după chipul scrierii sale, și la tot poporul în limba sa, și către Iudei după scrierea lor și în limba lor.” — 8:9.

¹⁷ La acest ordin în scris Mardoheu fără îndoială a obținut sfatul Domnului și a avut o înțelepciune

dumnezeiască. Ingerii lui Dumnezeu au fost prezenți acolo, ca să execute ordinele lui Iehova și să formeze o astfel de pildă, care a preumbrit evenimentele zilelor următoare, cari trebuie să se împlinească și acuma s'au și împlinit. /

¹⁸ Așa este acuma prezent Isus Hristos cu ingerii săi, și prin aceste unelte spirituale conduce acuma Domnul mișcarea popoului său. „Clasa servului”, având în vedere serioșitatea situației fiind sub îngrijirea lui Hristos, caută și se silește să înțeleagă legile marelui Iehova Dumnezeu, ca astfel să câștige un sfat potrivit cu privire la aceea, cum să se poarte acuma și în viitorul apropiat. Rămășița lui Dumnezeu nu poate să urmeze calea profetului mincinos, și nu poate să schimbe timpurile și legile, ci trebuie să se conformeze cu totul legilor lui Dumnezeu, așa după cum este scris. Dumnezeu nu și-a schimbat hotărârea cu privire la Armaghedon, și nici nu o va schimba; pe dușman nu-l va împiedeca întru atacarea popoului lui Dumnezeu. Însă pentru a ține piept acestui atac, Dumnezeu va da popoului său orice ajutor de lipsă, ca să poată nimici cu desăvârșire pe dușman.

¹⁹ Mardoheu s'a grăbit, a făcut să se scrie ordinele cari au conținut îndrumarea și le-a trimis în toate provinciile imperiului, dând îndrumare slujbașilor și Iudeilor asupra celor ce au de făcut. „Și scrise scrisori în numele regelui Ahasver, și le sigilă cu inelul regelui, și le trimise prin alergători călări, cari călăreau pe cai iuți și pe călări din iepe.” (8:10) Mardoheu a făcut aceasta în armonie cu porunca regelui. În lucrul acesta al său s'a grăbit, și regele i-a pus la dispoziție și caii repezi, ca să ducă ordinul în cele 127 provincii.

²⁰ Chiar așa rămășița azi, numai cu comunicarea astorfel de lucruri pentru instruire se grăbește să ducă la poporul lui Dumnezeu, cari se unesc cu voința lui Dumnezeu, și aceste vor purta sigilul aprobării lui Dumnezeu. Pentru binele și rezultatul bun al popoului uns al lui Dumnezeu, li se comunică toate îndrumările, mângăerile și încurajările de lipsă, și acestea se vestesc peste toată lumea în toate provinciile organizației lui Satan. Din aceasta nu se face taină, adevărul va fi vestit în toată lumea. În lunile trecute Dumnezeu a descoperit înțelesul multor lucruri, cari erau până acuma ascunse. Aceste lucruri descoperite nu trebuie să le privim de dovadă, că Armaghedonul este aproape, și că vestirea acestuia și a împărăției lui Dumnezeu reclamă din partea rămășiței un lucru îngrijit și stăruitor? Deci fiecare membru al rămășiței să îndeplinească cu inimă plină de bucurie datorința sa! Lupta infocată se apropie ca vântul de repede.

„Să și apere viața”

²¹ Ordinul regal nu numai în privința apărării s'a îngrijit, ci chiar a ordonat Evreilor să atace. „Scrisori în cari regele dădea voie Iudeilor din orice cetate, să se adune și să-și apere viața lor, să piardă și să omoare, și să nimicească orice putere a popoului și a provinciei, ce i-ar apăsa,

stărpind copiii și femeile, și prădând averile lor. Intr-o zi în toate provinciile regelui Ahasver, adică în a treisprezecea, a lunii a douăsprezecea, luna Adar, se scrisese. Câte o copie de pe această scrisoare s'a dat ca edict, și s'a vestit în fiecare provincie către toate popoarele, ordonând Iudeilor a fi gata în ziua aceea, ca să-și răsbune pe neamicii lor." — 8 : 11-13.

²² Asemenea și rămășița acuma trebuie să facă mai mult decât atâtă ca să se apere față de dușmanii lor. Trebuie să atace ei, și trebuie să nimicească pe dușmanii lui Dumnezeu, cari sunt și dușmanii poporului lui Dumnezeu. Cauza Domnului trebuie s'o reprezinte în spre preamărirea lui Dumnezeu. Acuma nu mai este timp pentru lenevie sau neactivitate. Rămășița cu curaj, cu energie și cu sârguință trebuie să îndeplinească ordinul lui Dumnezeu. Pentru rămășița acuma a sosit timpul hotărât de Dumnezeu pentru vestirea răsbunării lui Dumnezeu împotriva organizației lui Satan. (Isaia 61 : 2) Rămășița trebuie să se grăbească, ca să facă aceasta cu toate mijloacele ce-i stau la îndemână, și astfel să proclame hotărârea lui Dumnezeu pentru nimicirea dușmanului și a organizației sale în Armaghedon. Acuma fiecare membru al rămășiței să se întrebe, dacă își îndeplinește datorința în privința aceasta. Să nu vă amăgiți; și nici nu vă lăsați seduși de părerile greșite, că voi serviți numai un comerț de cârți. Lucrul rămășiței constă din vestirea adevărului, care acuma pe baza poruncii lui Dumnezeu trebuie răspândit; pentru executarea acestui lucru, Dumnezeu a ales unelte.

²³ La porunca regelui, Mardoheu a fost îmbrăcat în haine împărătești, și a primit o coroană de aur. (8 : 15) El a avut o slujbă înaltă în serviciul regelui. Membrele rămășiței asemenea au cumpărat aur dela rege, pe care l-au curățit în foc, și haine albe, pe cari le îmbracă, și coroanele lor trebuie să le păstreze. (Apocalips 3 : 14, 18) Iehova, Regele Vecinic le-a dat ocazie pentru justificarea numelui său și ca să ia parte la binecuvântările „națiunii sale sfinte”. În organizația lui Iehova Dumnezeu, rămășița ocupă o slujbă importantă. Când ordinul dictat de Mardoheu a fost proclamat în popor, „bucurie și veselie, ospătare și zi bună era între Iudei”. (8 : 17) Așa este aceasta între membrele rămășiței; aceștia nu au fețe posomorite, și nici nu jelesc, când văd că se apropie o luptă sdravănă. Dimpotrivă îi interesează lupta și se bucură de ocazia, că vor putea să vadă, cum marele reprezentant al lui Dumnezeu va răpune pe Diavol și pe agenții lui, spre mărirea Atotputernicului Dumnezeu; aceasta va însemna atunci eliberarea lor. Domnul a întemeiat Sionul, și dușmanul nu va dărâma Sionul. Poporul credincios al lui Dumnezeu nu va mai fi împrăștiat și călcat în picioare. — Psalm 102 : 17-19; 147 : 2.

²⁴ Deoarece rămășița este cu totul convinsă, că Dumnezeu are s'o ocrotească și s'o elibereze, se veselește și prisosește în mâncările scumpe, și având în vedere lucrurile apropiate, are o viață

plăcută. Așa vorbesc unii către alții: „Să ne bucurăm și să ne veselim într'insul”. (Apocalips 19 : 17) Înaintea lor războiul ce se apropie înseamnă curățirea numelui lui Dumnezeu și bucuria vecinică a aceloră, cari umblă pe calea potrivită.

²⁵ Popoarele diferite ale provinciilor au început să recunoască, că Dumnezeu Iudeilor este Dumnezeu puterii și al binecuvântărilor: „Și mulți din poporul țării se făcură iudei; căci frica de Iudei căzuse peste ei.” (8 : 17) Ei au văzut, că puterea lui Dumnezeu a lucrat în interesul Evreilor, și așa s'au cugetat, că lucrează cuminte, dacă se dau de partea lui Iehova. Acești oameni însă, fără să-și însușiască credința adevărată a Iudeilor nu puteau fi iudei. Aceasta dovedește cu desăvârșire, că cartea Estera se trage dela Iehova Dumnezeu și cu drept face parte din cuvântul său, chiar și dacă numele lui Iehova nu apare în ea.

²⁶ Astăzi cu atâtă putere se face vestirea adevărului, ca niciodată mai înainte, și mulți văd, că puterea și îndurarea lui Dumnezeu lucrează între poporul său. Ei cinstesc pe martorii lui Dumnezeu, fac studieri cu privire la Iehova Dumnezeu și astfel devin iudei; deoarece aceasta înseamnă preamărirea lui Iehova Dumnezeu. Multe scrisori sosesc în biroul Societății, cari servesc dovada, că oamenii încep să vadă adevărul, se întorc dela organizația Diavolului și în inima lor se întorc la Iehova Dumnezeu.

Pregătire de luptă

5

²⁷ Ziua fatală a treisprezecea a lunii a douăsprezecea s'a apropiat. „Se adunară Iudeii în cetățile lor în toate provinciile regelui Ahasver, ca să pună mâna pe cei ce căutau nenorocirea lor; și nimenea nu putu a le sta înaintea lor, căci frica de dânșii căzuse peste toate popoarele.” (9 : 1, 2) După publicarea ordinului, care permise Evreilor să-și apere viețile, imediat au început să se organizeze, și s'au întărit spre luptă. Tot asemenea se pregătește în aceste zile din urmă calea înaintea regilor ce vin dela răsărit, pentru războiul din urmă împotriva organizației lui Satan. (Apocalips 16 : 21) Poporul adevărat al lui Dumnezeu se asociază, ca în războiul acesta să se lupte umăr la umăr, și aceasta o fac din supunere față de poruncile lui Dumnezeu. (Apocalips 19 : 17, 18) Nimenea nu poate să li se împotrivescă, deoarece ei formează pe poporul lui Dumnezeu. Deoarece au încredere deplină în Domnul, cu bucurie privesc înainte la lupta apropiată.

²⁸ Funcționarii regelui Ahasver au ajutat pe Iudei. „Și toți mai marii provinciilor, și satrapii și guvernatorii și economii regelui ajutară pe Iudei, căci frica de Mardoheu căzuse peste ei.” (9 : 3) Aceștia nu înseamnă pe funcționarii organizației Diavolului, și nici nu închipuie aceea, că funcționarii lumesci vor ajuta poporului Domnului. În icoana aceasta regele reprezintă pe regele uns al lui Dumnezeu, pe Isus Hristos; și mai marii, satrapii și economii pe ingerii sfinți din suita lui Hristos și pe membrele inviate ale corpului său, cari

toți vor lua parte la războiu, și pe aceștia Domnul Dumnezeu îi va folosi ca să ajute rămășiței poporului de pe pământ. Acum aceste puteri nevăzute toate se adună la războiul cel mare. Rămășița acum își îndeplinește datorința ce i-a fost împărțită, dând în știre lucrurile, cari sunt înaintea noastră. /

²⁹ Renumele lui Mardoheu s'a răspândit în toate provinciile, deoarece poporul probabil a recunoscut, că Dumnezeu este cu dânsul. (9 : 4) Mardoheu și popularitatea lui inchipue pe „servul credincios” cum îl descrie profetul Mica (5 : 7-9) Când a sosit ziua hotărîtă, Iudeii nu s'au mărginit numai la aceea ca să se apere, ci au și atacat pe dușmanii lor și au făcut cu ei după placul lor. „Și loviră Iudeii pe toți dușmanii lor cu lovituri de sabie și cu ucidere și cu nimicire; și făcură cu neamicii lor după voia lor.” — 9 : 5.

³⁰ Nimicirea dușmanului în războiul Armagedonului o va executa Hristos, membrii corpului său, inviați și ingerii sfinți. Aceasta nu rămășița va face-o deoarece armele rămășiței nu sunt trupești. (2 Cronici 10 : 4) Rămășița trebuie să execute o altă parte a lucrului; lucrul său constă din preamărirea lui Dumnezeu, în timp ce se fac pregătirile pentru războiul cel mare, și în cursul războiului. Dumnezeu arată aceasta foarte frumos printr'un eveniment, care s'a întâmplat în viața lui Izrael. — 2 Cronica 20 : 21-24.

³¹ În ziua măcelului, lupta a decurs în apropierea palatului Esterei și a lui Mardoheu. (9 : 6) Aceasta arată aproximativ aceea, că marele războiu al Dumnezeului Atotputernic va decurge în jurul poporului lui Dumnezeu, și scopul principal al dușmanului va fi acela, ca să nimicească pe cei ce stau de partea lui Dumnezeu, dar în locul acestora, dușmanul va suferi înfrângere desăvârșită. Aceia cari în palat au fost amestecați în conspirația împotriva Iudeilor, au căzut în ziua aceea fatală. Slujba sau demnitatea lor nici decum nu le-a întins un adăpost sigur. Acuma la slârșitul lumii asemenea vor cădea sau vor fi nimicite toate puterile cari lucrează împotriva împărăției lui Dumnezeu, neținând seamă de slujba sau demnitatea pe care o ocupă. Negreșit că aceasta va cuprinde în sine și pe „clasă seryului rău”, anume pe „omul fărădelegii”, „fiul pierzării” și pe toți aceia, cari s'au poticnit; aceștia vor fi strânși laolaltă și vor fi expuși nimicirii. — Matei 13 : 42.

³² Când cu o ocazie trecută Iudeii au fost eliberați din mâinile apăsătorilor lor, și brațul lui Dumnezeu a pustiit pe apăsătorii lor, Debora și Barac au cântat o cântare, ale cărei cuvinte poporul lui Dumnezeu și acuma poate să le rostască cu curaj, când în Armagedon biruința va fi câștigată prin stărpirea definitivă a dușmanului. „Așa să piară toți neamicii tăi, Iehova! Iar cei ce-l iubesc, să fie ca soarele când se arată în puterea sa.” — Judecători 5 : 31; și încă Matei 13 : 43.

³³ Regele a ținut parte Esterei, lui Mardoheu și celorlalți Iudei, ceea ce dovedește asemenea, că în această parte a dramei reprezintă pe Iehova

Dumnezeu. Regele a fost înștiințat despre cei căzuți în cetatea Susa. „Și regele zise către Estera, regina: În Susa cetatea palatului Iudeii au ucis și stărpit cinci sute de bărbați, și pe cei zece fii ai lui Haman; ce vor fi făcut în celelalte provincii ale regatului? Și acuma care este rugăciunea ta? cere și ți se va da; și care este cererea ta? și ți se va face.” (9 : 12) Estera a cerut, ca să se mai stabilească încă o zi pentru acest lucru, ca Iudeii să poată face socoteală definitivă cu dușmanii lor. Regele a implinit și cererea aceasta, și bătălia a fost prelungită încă o zi, în care apoi au mai fost stărpiți încă trei sute de dușmani ai Iudeilor. — 9 : 13-16.

³⁴ Aceasta ne amintește aceea, că rămășița lui Dumnezeu cu mare sârguință lucră în interesul Domnului și aceasta o îndeamnă, ca să îndeplinească până în capăt lucrul incredințat de Dumnezeu, și ca să nu se ostenească în a face bine. „Să nu obosim făcând binele; căci la timpul său potrivit (hotarit) vom secera, dacă nu obosim.” — Galateni 6 : 9.

³⁵ Cererea Esterei corespunde cererii lui Iosua, când a rugat pe Dumnezeu, ca să oprească soarele și luna, ca astfel să aibă destul timp pentru nimicirea dușmanului. (Iosua 10 : 10-14) Precum Aron și Hur au sprijinit brațele lui Moise, ca Iudeii să poată învinge cu totul pe Amalechiți, astfel a sprijinit Estera brațele fraților săi, ca să stărpească cu desăvârșire pe dușmanii lor din cetate. Aceasta arată la aceea, că rămășița credincioasă va intra în luptă cu curaj și încredere deplină, urmând Mielul oriunde merge, și cu bucurie va stărui în lucru până la biruința definitivă.

³⁶ Pe cei zece fii ai lui Haman i-au spânzurat, probabil, că tot pe lemnul, care a fost ridicat pe seama lui Mardoheu. Deoarece numărul zece este simbolul plinătății, aceasta simbolizează nimicirea completă a dușmanului. Acești fii ai lui Haman erau Amalechiți, iar după hotărîrea lui Dumnezeu toți Amalechiții trebuie să piară. Servul credincios al lui Dumnezeu, Samuel nu a cruțat pe Agag, regele Amalechiților, ci l'a tăiat în bucăți; asemenea lui, acumă servul lui Dumnezeu, pe care îl iubeste sufletul său, asemenea va prăpădi pe toți dușmanii lui Dumnezeu. „Să nu aibă pe nimenea (dușmanul) care să întindă îndurare asupra-i. Nimenea să nu fie, care să aibă milă de orfanii săi! Stărpească-se urmașii săi, în generațiunea viitoare fie șters numele lor! Vina părinților lui să se amintească înaintea lui Iehova, păcatul mamei sale să nu se șteargă! Pururea fie înaintea lui Iehova, ca el să stărpească de pe pământ amintirea lor.” — Psalm 109 : 12-15.

³⁷ În capitala Susa Iudeii și în ziua a patrusprezecea tot atât de tare au atacat pe dușmanii lor ca în ziua precedentă. Nu s'au plâns că trebuie să facă „serviciu prea mult” și nici nu au murmurat din pricina lui. Ei au avut zelul ce se cuvine casei Domnului. (Psalm 69 : 10) Asemenea zel au dovedit fiii lui Simeon în timpul regelui Ezechia, când au mers între munții Seir, și acolo au bătut

pe Amalechiți. (1 Cronica 4 : 41-43) Răsbunarea lui Dumnezeu până într'atât va urmări pe Amalechiți, până când numele lui va fi curățit pe deplin.

“Cu ocazia vărsării de sânge din Persia, Evreii nu s'au atins de pradă, cu toate că regele le-a dat voie pentru prădare. Dacă s'a ales ceva pradă, aceea a ajuns în posesiunea regelui. Aceasta arată aceea, că indemnul rămășiței lui Dumnezeu nu este acela, ca să se îmbogățească ea însăși, ci ca datorința a ei privește preamărirea lui Iehova Dumnezeu. Tot acest cuget se exprimă în citatul următor: „Și vor consacra prăzile lor lui Iehova, și averea lor Domnului a tot pământul.” — Mica 4 : 13.

“Interesele personale aici nu joacă nici un rol. Mântuirea personală și gloriificarea poporului lui Dumnezeu este o chestie neimportantă. Lucrul cel mai mare și mai important, este curățirea numelui lui Iehova Dumnezeu.”

Ospățul

“In provinciile înafară de capitală, măcelul în tot locul s'a sfârșit în ziua a treisprezecea a lunii a douăsprezecea, iar ziua a patrusprezecea a fost ziua odihnei, ospățului și a bucuriei. În capitală însă și a treisprezecea și și a patrusprezecea zi a fost consacrată măcelului, și ziua a cincisprezecea a fost ziua odihnei și a ospățului. (9 : 17, 18) Această purtare a Iudeilor corespunde întocmai cu declarația aceea a psalmistului, care vorbește despre aceea, că Iudeii amintiți în cartea Esterei s'au bucurat de harul lui Dumnezeu, și Dumnezeu s'a îngrijit de drama aceasta mare. „Schîmbat-ai plângerea mea în veselie, deslegat-ai sacul meu și m'ai încins cu bucurie, ca să-ți cânte sufletul meu, și să nu tacă: Iehova Dumnezeul meu în etern te voi lăuda.” (Psalm 30 : 12, 13) Locuitorii iudei din capitală locuiau în centru, și din acest motiv era și potrivit ca să lucreze de două ori pe atâta.

“Din însemnarea dumnezeiască nu se vede scriitorul însemnării dumnezeiești, dar se poate presupune, că a fost scrisă de Mardoheu. Regulele pentru ospăț au fost servite de Mardoheu și a poruncit tuturor Iudeilor din toate provinciile imperiului ca să țină serbarea. „Și a scris Mardoheu lucrurile acestea, și a trimis scrisori către toți Iudeii din toate provinciile regelui Ahasver, către cei din apropiere, și către cei din depărtare. Ordonându-le ca să păzească ziua a patrusprezecea a lunii Adar și a cincisprezecea zi a acesteia, în fiecare an. Zile în cari Iudeii s'au repauzat de neamicii lor, și luna în care amărăciunea lor s'a prefăcut în bucurie, și bocetul în zi bună; ca să le facă zile de ospățare și de veselie, și de trimitere de daruri unul altuia, și de daruri săracilor. Și Iudeii primiră să facă ceea ce au început și ceea ce le-a scris Mardoheu.” 9 : 20-23.

“Haman a folosit pur sau sorț ca complot împotriva Iudeilor, și deoarece acesta s'a întors iarăș pe capul său și fiii lui au fost spânzurați, Iudeii au numit ziua următoare Purim. „Au așezat Iudeii și au luat asupra lor și asupra semniei lor

și asupra tuturor aceluia ce s'au unit cu ei, să nu lipsească vre-odată de a păzi aceste două zile după cele scrise și în timpul lor în fiecare an. Și zilele acestea să se amintească și să se păzească în toată generațiunea, în toată familia, în toată provincia, și în toată cetatea; și zilele acestea Purim să nu lipsească din mijlocul Iudeilor, și să nu înceteze amintirea lor din seminția lor. Și edictul Esterei a întărit hotărîrea aceasta a Purimului, și s'a scris în carte.” — Estera 9 : 27, 28, 32.

“In scrierile sale explicatoare, Ioselus stabilește ca fapt, că sărbătoarea Purim a fost ținută atunci de toți locuitorii Iudei din lumea cunoscută atunci. Iudeii totdeauna au ținut serbarea aceasta, și faptul acesta asemenea dovedește, că cartea Esterei e de origină dumnezeiască, și pe drept ocupă loc între cărțile Bibliei.

“Dumnezeu a ajutat pe Iudei la biruință, iar ei pentru aceasta prin aceea și-au exprimat mulțumirea, că au făcut această zi de sărbătoare, și au hotărît că totdeauna din an în an trebuie ținută. Intocmirea sărbătorii negreșit că Evreii credincioși Mardoheu și Estera au aranjat-o, și ceilalți Iudei asemenea au luat parte cu ei la această sărbătoare, cari s'au închinat lui Iehova. Chiar și numai împrejurarea aceea, că Mardoheu a fost iudeu, a atras ura lui Haman. Deci negreșit că credincioșia față de Iehova Dumnezeu a îndemnat pe Mardoheu la acest măcel.”

“Astfel toți criticii cărții Estera au suferit înfrângere și nu mai pot sta înaintea cu argumentele lor. Cartea Esterei a izvorit dintr'un izvor cu totul sigur, formează o parte a cuvântului lui Dumnezeu, și este rânduită pentru un rol de învățătoare, și acuma într'adevăr și învață pe poporul lui Dumnezeu care trăește pe pământ.”

“Sărbătoarea de bucurie a Iudeilor ca și cum ar închipui, că unii din rămășiță și în timpul Armaghedonului vor fi pe pământ și se vor veseli cu bucurie asupra curățirii numelui lui Iehova; și rămășița va fi folosită, ca să ajute pe acei oameni, cari vor rămânea în viață după timpul strămtorării celei mari. Oamenii vor aștepta ajutor dela membrele rămase încă pe pământ ale rămășiței, și Dumnezeu pe ei îi va folosi la aceasta. „Și rămășița lui Iacob va fi în mijlocul multor popoare, ca roua dela Iehova, ca ploaia mărunță pe iarbă, ce nu așteaptă pe om. Nici întârzie pentru fiii oamenilor. Și rămășița lui Iacob va fi între popoare, în mijlocul multor popoare, ca leul în mijlocul fiarelor sălbatice, și ca puțul de leu în mijlocul turmelor de oi, care când trece calcă și sfășie, și nu este cine să mântuie.” — Mica 5 : 6, 7.

“Atunci rămășița mult mai mult ca mai înainte „se va ocupa cu împărțirea darurilor între cei săraci”, pentru că atunci mulți vor fi cei ce sufăr foame, cari trebuie ajutați. Ordinul dat Iudeilor pentru ținerea sărbătorii Purim trezește cugetul, că sub domnia lui Hristos omenirea nu va uita lucrul nelegiuit al clasei Haman, care a murdărit numele și cuvântul lui Dumnezeu. Despre aceasta omenirea care se va întoarce din moarte va fi

luminată, și când se vor cugeta la biruința mare a lui Dumnezeu, vor face serbări și se vor veseli în fericirea lor. Profetul Domnului spune, că Iehova Dumnezeu va pregăti un ospăț de sărbătoare pentru toate popoarele de pe pământ. (Isaia 25 : 6) Din aceasta vedem, că Iehova este domnitorul Atotputernic, invingător și în amintirea biruinței sale mari și spre eliberarea poporului său, va pregăti acest mare ospăț. Sărbătoarea desigur nu va servi numai aceea, ca să mulțumească pofta de foame a omului, ci aceasta va fi sărbătoarea bucuriei, ce este inchipuită prin vinul curățit prin drojdia lui. Sărbătoarea aceasta va curge sub domnia de o mie de ani a lui Hristos. Și când la sfârșitul celor o mie de ani Satan, șeful nevăzut al clasei Haman, și Haman precum și cei ce sunt tovarăși cu el, se vor întoarce din lanțurile morții, și vor ataca din nou pe poporul lui Dumnezeu, atunci cuvântul lui Dumnezeu, care a vorbit despre lucrul nelegiuit al lui Satan, nu va trece ca o vorbă goală. Oamenii vor ține minte aceasta, se vor încrede în Dumnezeu, că el îi va ocroti, și pentru iubirea lor față de Dumnezeu într'adevăr vor fi ocrotiți și păziți. Atunci clasa lui Haman, toate oștile lui Gog și Magog și însuși Diavolul va fi nimic pe vecie, și numele lui Iehova Dumnezeu va fi preamărit pe vecie. (Apocalips 20 : 1-9) Este interesant că sărbătoarea Purim a fost sărbătorită în luna cea din urmă a anului, când era luna plină, care în tîmbră arată curățirea deplină a cuvântului și legilor lui Dumnezeu, și aceasta ne amintește de cântarea cântărețului iubit al lui Israel: „Incu-nuni anul cu bunurile tale, și dăra carului tău stropește grăsimi. Stropește chiar și pășunile pustiului; și colinele se împodobesc; cu turme se îmbracă câmpiile, și văile în grâu se înveslesc; chiuese și cântă.” — Psalm 65 : 12-14.

⁴⁸ Cartea Esterei se sfârșește apoi cu următoarea expresiune: „Și a pus regele Ahasver dare asupra pământului și asupra insulelor mării.” (10 : 1) După Armaghedon pământul întreg va fi al lui Hristos, regele lui Iehova și imputernicitul său, și se va cere dela fiecare, ca să se supună marelui domnitor spre mărirea lui Iehova Dumnezeu, Regele Vecinicii.

⁴⁹ După aceea citim, că Mardoheu a fost înălțat încât a urmat în măreție după rege, s'a străduit să lucreze spre binele poporului său și a câștigat pace neamului său întreg. — 10 : 3.

⁵⁰ Nu cumva poate să însemne aceasta, că pe unii din membrele rămășiței credincioase sau ale clasei servului, Dumnezeu îi va ține încă după Armaghedon pe pământ, și îi va încredința cu un lucru important în spre binele poporului, și că pe aceștia îi va folosi ca să facă pace omenirii în spre mărirea lui Dumnezeu? Probabil că acesta va fi timpul hotărît de Dumnezeu, când va readuce pe domnitorii pământului pe profeții credincioși, și pe Mardoheu între ei, ca să contribuie la prosperitatea generală a poporului.

⁵¹ Persoana Esterei dispăre aici din dramă, și aceasta stârnește cugetul, că rămășița nu în spre

mărire și folos personal va fi folosită în împărăție, ci indeosebi față de serviciu se interesează în mare măsură, care lucru i l-a încredințat Dumnezeu întru curățirea numelui și cuvântului său. Chiar așa se poartă astăzi aceia, cari cu toată puterea lor sunt devotați lui Dumnezeu. Aceștia nu se ocupă cu cugetul, că oare când vor ajunge în demnitatea regală, ci se cugetă mai mult la aceea, că oare sunt ei destul de credincioși și devotați față de Domnul în privința îndeplinirii datorințelor încredințate lor. Aceștia prețuiesc privilegiile lor și se străduiesc cu sârguință să dovedească această apreciere a lor.

⁵² Cartea Esterei ne servește o icoană dramatică minunată a îngrijirii lui Dumnezeu față de poporul său. Deoarece ai lui într'adevăr sunt în lume, dar nu fac parte din lume, ei sunt incunjuțați din toate părțile de niște dușmani, cari caută să-i nimicească; rămășița însă nu trebuie să se teamă. „Dumnezeul nostru pe care-l servim, este destul de puternic, ca să ne mântuie”, și el va scăpa pe poporul său. Fiecare membru al rămășiței trebuie să se năzuiască din toate puterile sale, ca să-și dovedească iubirea față de Dumnezeu și împărăția sa. Domnul nutrește pe poporul său cu lucrurile acelea, cari sunt de lipsă pentru el în timpul de acum, ca membrele rămășiței să se întărească și să fie curajoși pentru facerea lucrului pe mai departe, și să fie tari în speranță, privind la ziua aceasta binecuvântată, când vor putea să vadă justificarea deplină a numelui Dumnezeului Iehova. Iehova și-a dat cuvântul că așa va fi, și promisiunile sale le și ține desigur. Rămășița să fie conștientă că „Dumnezeu păzește pe toți aceia, cari îl iubesc.”

⁵³ Icoana aceasta dramatică din cartea Esterei, Dumnezeu a întocmit-o cu multă vreme înainte, și pe aceasta a făcut-o o parte a Sfintei Scripturi. Iar acum a sosit timpul, ca înaintea acelor, pe cari îi iubește și formează rămășița lui să descopere înțelesul simbolic al lucrurilor acestora. Iubirea dovedită față de Iehova asigură ocrotire; rămășița își dovedește iubirea față de Dumnezeu prin devotamentul său neegoist, întrucât cu bucurie se supune poruncilor lui Dumnezeu. Aceștia „trebuie să facă bine și trebuie să urască răul”, trebuie să stea cu totul de partea lui Dumnezeu, în organizația sa stînd în lucrul său în înțelegere și unire, luptînd umăr la umăr. Pentru aceasta le spune: „Cei ce iubiți pe Iehova uriti răul! El păzește sufletele cuvîșilor săi; din mîna celor nelegiuiți îi scapă.” (Psalm 97 : 10) Vestii mărirea lui Iehova Dumnezeu, lăudăți numele lui de acum și până în veci!)

Intrebări pentru studiul bereau

- 1-3. Explică înțelesul expresiunilor următoare: „Dumnezeu nu caută la față”. Citează pildel Cum a fost aceasta ilustrat lămurit dela venirea Domnului la templul său?
- 4-6. Descrie aplicarea icoanei profetice descrisă în Estera 8 : 11
- 7, 8. Cum se împlinește azi icoana profetică despre Esau? Pentru ce a exprimat și a arătat regula aceasta în cuvântul

- său atât de des? Pentruce nu au cunoscut mulți regula aceasta, ca s'o urmeze? Aplică Proverbe 1:23!
9. Care este primejdia cea mare care amenință pe poporul lui Dumnezeu?
10. Cu toatecă Haman a fost spânzurat și casa lui a fost predată Esterei și lui Haman, ce soartă era înaintea lor? Ce înseamnă aceasta?
- 11, 12. Descrie ce s'a întâmplat după aceea? Ce a făcut regele în privința cererii Esterei?
- 13—15. Arată cum au neglijat unii, să urmeze calea, ce se ilustrează prin aceea, că Estera din nou a venit înaintea regelui!
- 16—18. Fă asemănare între ordinul pe care l-a dictat Haman și acela pe care l-a dictat Mardoheu! Cine a îngrijit conceperea unuia și cine a celuiălalt? Cum se împlinește 8:7—9?
- 19, 20. Arată împlinirea Estera 8:10!
- 21, 22. Ce lecție trebuie să învețe rămășița din versetele 11—13?
- 23, 24. Ce închipue în mod profetic versetele 15—17 din cap. 8?
- 25, 26. Ce dovadă importantă este în propoziția din urmă a versetului 17? Cum se împlinește aceasta azi?
- 27, 28. Ce parte are poporul lui Dumnezeu întru împlinirea lucrului ilustrat prin cap. 9:1, 2? Cum se aplică versetul 3?
- 29, 30. Asemănă împlinirea din Estera 9:4, 5 cu 2 Cronica 20:21—24!

- 31, 32. Ce ne dă în știre verseturile 6—11? Asemănă aceasta cu cântarea din Judecători 5:31!
- 33—35. Arată lecția din Estera 9:12—16!
- 36, 37. Spune ce s'a întâmplat în ziua 14 a lunii în Susa? Arată și alte exemple, când zelul poporului lui Dumnezeu în mod deosebit s'a arătat față de dușman!
- 38, 39. Cu toatecă au fost imputerniciți să-și însușească prada, totuși nu s'au folosit de drepturile lor; arată însemnătatea acestui fapt!
40. Ce să înțelegem sub fapitul, că în Susa și în ziua 14-a au continuatuciderea!
- 41—45. Cum putem stabili, că cine a scris cartea Estera? Cum se unește dovada istorică cu Estera 9:27, 28, 32, ca dovadă, că cartea Esterei este de origină dumnezeiască, și astfel de scop și servește?
- 46, 47. Ce ilustrează sărbătoarea de bucurie ce a urmat după biruință? Ce se arată prin îngrijirea: a) că în fiecare an trebuie ținută sărbătoarea? b) că se sărbătorește în luna cea din urmă a anului când e lună plină?
- 48—50. Ce închipue profetic aceea, că regele a aruncat dare asupra locuitorilor de pe pământ și insule? Ce închipue zelul mare a lui Mardoheu în jurul prosperității „poporului” său?
51. Ce caracterizează fapitul acela, că Estera aici dispăre din drama?
- 52, 53. De ce origină este deci cartea Estera? Ce scop are? Cari sunt învățăturile importante din ea?
- (W. T. din 1 August 1931)

Congrese

„Și veți zice în ziua aceea: Lăudați pe Domnul, chemați numele lui, vestiți lucrările lui printre popoare, pomeniți mărima numelui lui!” — Isaia 12:4.

TIMPUL la care se referă profeția de sus, este timpul prezent. „Aceasta este ziua pe care a făcut-o Iehova; să ne bucurăm și să ne veselim în ea.” Aceste cuvinte într'adevăr exprimă starea inimii acelor, cari acum sunt devotați pe deplin lui Iehova. Acesta este și timpul, când cuvintele profetice ale Domnului Isus: „această evanghelie a împărăției lui Dumnezeu se va predica tuturor națiunilor spre mărturie”, se împlinesc. Cei ce și-au însușit iubirea adevărului și sunt cu totul devotați lui Iehova, execută chiar lucrurile acelea, cari sunt însemnate în scripturile amintite mai sus. Unii ca aceștia au intrat în bucuria Domnului, și cu bucurie ascultă de poruncile lui, și astfel au și ei o parte întru curățirea numelui și cuvântului lui Iehova.

Franța

În timpce în celelalte națiuni ale creștinătății s'a predicat în anii din urmă evanghelia, în Franța după împrejurări foarte puțin s'a făcut. Acuma însă așa se vede, că Domnul îndrumă pe martorii lui spre Franța, și acolo pune viață în lucrul predicării evangheliei împărăției. După războiul mondial mulți poloci au mers în Franța; și o parte destul de numeroasă dintre ei au primit adevărul și l-au iubit, și unii ca aceștia au intrat în serviciul propovăduirii vestii împărăției. Cum s'a văzut un mai mare interes, un număr de colportori englezi au intrat în Franța, și frații francezi asemenea au început să se ocupe mai mult cu lucrul.

Cam înainte cu un an s'a născut idea, ca să se facă îngrijire pentru ținerea unui congres al poporului Domnului în Paris. A ținea acolo un

congres mare și cu rezultat, se păru de o încercare foarte grea, însă s'a încercat cu încredere în Domnul. Domnul a mai adăus binecuvântarea sa bogată, prin care fapt a arătat, că a sosit timpul pentru punerea unei mărturii în țara aceea. S'a ținut în Paris într'un loc bun și local frumos un congres al Studenților Biblicii, de patru zile, și spre cea mai mare și îmbucurătoare surprindere, mulți s'au adunat, au fost de față peste 3000 de consacrați. După numărătoarea cea mai punctuoasă ce s'a putut face, s'a constatat, că au luat parte la congres cam 1450 nemți, 778 englezi, 551 poloci, 200 francezi și grupe mai mici de diferite alte țări. După o constatare s'a stabilit, că erau reprezentate douăzeci și trei de naționalități, însă aproape toți au priceput una din limbile: engleză, polonă, franceză sau germană. Vorbirile au fost ținute în aceste limbi, din care cauză adeseori, chiar și trei tâlmaci stăteau deodată pe tribuna de vorbit. A fost greu să se compună un program, unde trebuie vorbite atâtea limbi deosebite, însă lucrul a fost aranjat din îndurerea Domnului, și se dovedi mulțumitor și cu bun rezultat. Președintele Societății ținu mai multe vorbiri, cari în acelaș timp au fost traduse în limbile franceză, germană și polonă. Era un timp de adevărată bucurie, și fiecare participant se văzu că mare bucurie are, văzând că are și el parte la aceea, ca lucrul în Franța să ia început bun. Aproape toți frații au luat parte la serviciul din afară. Mulți din aceștia nu au putut vorbi limba franceză, și în lucrul misionar erau nevoiți să prezinte un bilet cu inscripție franceză. Rezultatul lucrului misionar a fost 1329 cărți legate și 14.557 broșuri, și

dacă mai numărăm la aceștea numărul cărților vândute în adunarea publică, ajungem la numărul total de 16.776 exemplare, ce a fost răspândit acolo între popor.

Adunarea publică a fost cercetată cu interes, și îndeosebi a fost de observat, că toți fără deosebire s'au purtat liniștit. La încercările de până acum de a se ținea o mare adunare publică în Franța, s'au cauzat turburări, ori se străduiau ca să dizolve adunarea. Astfel de semne cu ocazia aceasta au lipsit cu totul. Toți au ascultat cu atenție încordată, și aceasta a fost încă dovedit și prin aceea, că cei prezenți luară aproape 900 de cărți și broșuri. Interesul trezit în această adunare pentru Paris a fost ceva neobișnuit. Societatea are un birou în Paris, și în zilele următoare o mulțime de oameni au venit acolo, ca să-și ducă cărți. Un domn veni dela o depărtare mare într'un taxi, pentru care natural că a plătit, și costul călătoriei sale desigur a costat mai mult decât toate cărțile pe cari le-a cumpărat; cumpărându-și doar toate cărțile pe cari Societatea le-a publicat în limba franceză. Cu o săptămână mai târziu, cum avură destul timp ca să-și citească cărțile, veniră trei persoane cu diferite ocazii în birou, exprimându-și bucuria asupra celor citite. Ei se interesau de permis, că să intre în serviciu și să răspândească și cărțile.

Afară de adunarea publică, președintele Societății a mai ținut o vorbire și prin stațiunea de radio Vitus, vorbire care a fost ținută în limba engleză și tâlmăcită de un frate francez în limba franceză. Cu zece zile mai târziu președintele iarăși a ținut o vorbire prin aceeași stațiune de radio. În Paris și în jur, radio a stârnit un mare interes, și Domnul a binecuvântat străduințele acestea, de a răspândi adevărul.

Vorbirile ținute în timpul congresului se mișcau în cadrul articolelor din Turnul de Veghere despre interesele împărăției și despre marele privilegiu de a vesti azi adevărul și a face cunoscut numele lui Iehova. Ar fi greu de închipuit, cum s'ar putea aduna la un loc atât de mulți oameni, cari să dea dovadă de o mai mare bucurie pentru ziua aceea, ca aceia cari au fost adunați acolo. O dispoziție însuflețită pătrunse congresul Studenților Biblici, în tot timpul adunării, și la sfârșit se putea auzi din gura fiecăruia: „Acesta a fost desigur cel mai bun congres dintre toate câte s'au ținut.” Fără îndoială acesta a fost cel mai bun dintre toate câte s'au ținut în Paris și probabil nu a fost ținut nicăiri unul mai bun. Se pare că în Franța a sosit timpul pentru desvoltarea lucrului. Un număr mare de lucrători misionari au intrat în serviciu în Franța și Belgia, și alții caută ocazie ca să intre. Domnul în acest mod arată poporului său, că a sosit timpul, ca în toate părțile Franței să se pună o mărturie puternică, și credem, că aceasta va avea rezultatul bun, ca să ajute poporului să-și recunoască privilegiul, ca unii cari au o stare bună a inimii să fie încurajați, ca să poată sta de partea lui Iehova și a îm-

părăției sale. Societatea dă mare mulțumită lui Iehova pentru aranjarea acestui congres în Franța. Numele lui Iehova și acolo a fost necinstit de preoți, și trebuie să fie în Franța mulți oameni cu cugetare bună, cari doresc să cunoască adevărul despre Dumnezeu și îngrijirile sale îndurate cu privire la omenire. Cei ce sunt în Franța, să fie încurajați, ca să execute lucrul cu zel și stăruință.

Pentru birou s'a găsit o stare mai bună, unde este mai mare local și lumină mai multă. Afară de aceasta Domnul s'a îngrijit de o locuință unde lucrătorii biroului pe prețuri convenabile și comod pot să trăiască împreună ca o familie; și Domnul asemenea s'a îngrijit de adăpost pentru unii lucrători misionari, cari vor petrece mai mult timp în Paris.

Germania

Pentru Berlin, Germania s'a ținut un congres de trei zile, dela 30 Mai până la 1 Iunie. Din cauza crizei financiare în Germania și lipsa de lucru și fiindcă mulți frați germani au luat parte la congresul din Paris, nu se puteau aștepta la Berlin mulți participanți. Însă dacă poporul Domnului are ocazie să se adune laolaltă, atunci cei ce intră adevăr iubesc pe Domnul, fac tot ce pot, ca să poată veni laolaltă. Rezultatul a fost, că aproape 10.000 au luat parte la congres. Era a clipă de însuflețire de gradul cel mai înalt. Adunarea a fost ținută în sala mare a Palatului Sportiv. În sală s'au instalat amplificatoare pentru vorbirile publice, și pentru aceasta fiecare a putut auzi vorbirile fără piedecă. Muzica a fost servită de o orchestră de peste 100 instrumente muzicale, și cântările înfonate de marea mulțime adunată arătau zel și onoare către Iehova Dumnezeu și pentru împărăția sa. Vorbirile erau inspiratoare, pline de ajutor și în înțelegere cu adevărul prezent. Atenția a fost încordată, și frații dădeau dovadă de aprecierea lor adâncă față de adevăr. Aceasta s'a dovedit și mai deplin, când au urmat chemarea pentru participarea la lucrul misionar. În zilele hotărâte pentru serviciu în total 8000 de frați au luat parte la lucru.

Adunarea publică a fost ținută luni seara, în aceeași sală mare, și așume după terminarea congresului. Foarte mulți frați erau nevoiți să plece mai de vreme, așa că pe luni seara aproape numai vre-o 5000 au rămas. Cu toate acestea numărul total al acelor, cari au luat parte la adunarea publică era de 16.000. Sala cea mare a fost ticsită, și o altă sală, care era legată prin sârme de amplificator cu sala cea mare asemenea era plină. Publicul prezent adeseori își exprimă plăcerea, când preoții erau puși pe cântar, dovedindu-se că au înșelat pe popor; și a arătat plăcere și față de ocazia de a primi binecuvântările Domnului în împărăția sa. Aproape 12.000 de cărți și broșuri au fost răspândite în cadrele acestei adunări publice. Suma totală stabilă a cărților și broșurilor răspândite în timpul congresului și în lucrul mi-

sionar a fost de 146.505 exemplare. Acesta este un rezultat important, dacă luăm în seamă starea precară din Germania. Frații germani sunt curajoși și împing lupta până la porți înapoi, bucurându-se de privilegiile lor, de a fi martori pentru numele lui Iehova.

Anglia

Un congres al fraților englezi a fost ținut în Londra în Palatul Alexandra dela 12 Iunie până la 16 Iunie. Congresul a fost cercetat de aproape 3500 de consacrați. În nici o altă adunare aranjată în Anglia nu s'a putut observa așa unitate a spiritului, și nici nu se putu să fie mai bine nicăiri ca aici. Frații sunt hotărâți cu bucurie, ca să ducă înainte lucrul cu hotărâre și congresul a fost fără îndoială un indemn și o binecuvântare minunată pentru frați. S'au ținut vorbiri de către președintele Societății și de un număr de alți, frați, însă lucrul cel mai bun dintre toate ce s'au făcut în congres a fost lucrul misionar, la care aproape toți participanții au luat parte. În acest mod s'a dat ocazie fiecăruia în parte, ca să predice vestea bună a împărăției.

Adunarea publică a fost ținută duminică seara în sala mare a Palatului Alexandra. Sala cea mare are locuri pentru 10.000 de persoane; sala a fost plină, și încă mulți au rămas afară. Interesul arătat în adunarea publică a fost neobișnuit de mare. Adunările ținute mai până acuma în Londra erau ținute în „Royal Albert Halle”. Cu ocazia aceasta s'a hotărât, ca să se închirieze o sală într'o altă parte a orașului, și fără îndoială mulți au putut lua parte la adunarea publică dintre aceia, cari până acuma n'au avut ocazie pentru aceasta. Numărul total al cărților și broșurilor distribuite în cuțul congresului și în lucrul misionar a ajuns la 10.105 exemplare.

Prin îndurarea Domnului, frații cari au luat parte la congres au putut recunoaște acuma mai clar ca până acuma, că popoarele creștinătății, precum și domnitorii și cei stăpâniți trebuie să fie avertizați, și această avertizare trebuie să se facă de rămășiță înainte de sfârșitul definitiv. Dela congres fiecare s'a înapoiat cu hotărârea tare, ca de acum încolo să se folosească de toate mijloacele, ca să facă cunoscut în țară numele lui

Dumnezeu, bucurându-se de ocaziile de a avea parte la curățirea numelui lui Iehova. Călătoriile și congresele din Europa erau de scurtă durată, dar multe binecuvântări au dus cu sine.

Copenhaga

Un congres al fraților scandinavi a fost ținut în Copenhaga dela 5 până la 7 Iunie. Deoarece președintele Societății era ocupat cu alte afaceri ale Societății într'o altă țară, îi era imposibil, să ia parte la acest congres. Frații Martin și Emery, fratele Burton dela Londra și frați scandinavi au servit în adunare. În total 360 au luat parte la congres. Aproape toți fără deosebire au luat parte la serviciul misionar și au fost răspândite între popor 2816 cărți și broșuri. Participanții congresului erau foarte însulețiți, și toți frații de față și-au exprimat predarea lor plină de iubire față de Domnul și organizația sa de pe pământ, prin ridicare de pe scaunele lor, și au avut dorința, ca aceasta să fie comunicată tuturor fraților de pe pământ.

Urmează Columbus

Peste tot în Europa, cum și în America, inimile fraților se îndreaptă spre Columbus, Ohio; acest congres va fi ținut între 24 și 30 Iulie. Toți ar dori să ia parte la el, și peste tot pe unde numai am trecut și-au exprimat frații dorința aceasta; însă este natural cu neputință, ca toți se călătorească acolo. Inșă „Messenger” va fi lipărit și va aduce un reportaj amănunțit despre congres, și astfel toți frații peste tot pământul vor avea ocazie, ca să știe precis ce se întâmplă acolo. Anunțări din diferite părți ale Statelor Unite și Canada arată un interes viu și hotărârea tare a fraților, că dacă numai va fi cu puțință, să vină și ei la Columbus. Trenuri speciale vor pleca acolo din diferite părți ale țării, și mulți vor veni cu automobilele lor proprii. Noi așteptăm, că congresul din Columbus să aducă o mare binecuvântare aceluia, cari vor fi de față. Toți cei ce iubesc pe Iehova, Domnul, să pună înaintea lui lucrul, și să spereze cu asigurare, că acest congres va servi spre binecuvântarea lor și spre preamărirea numelui lui Iehova.

(W. T. din 1 August 1931)

Impărăția vecinică

IEHOVA a promis, că va întemeia o împărăție dreaptă pe pământ spre binele omenirii. A promis că guvernul acesta va fi întocmit pe drept și va governa peste toți cu dreptate și fără părtinire. După promisiunea lui acesta va fi guvernul păcii și a prosperității și va dăinui vecinic. Dumnezeu niciodată nu neglijează să-și îndeplinească promisiunile. Timpul dintre promisiune și împlinirea ei se poate părea cam lung oamenilor, Dumnezeu însă la timpul său hotărît își ține cuvântul. (Iosua 23 : 14; 1 Regi 8 : 56; Isaia 40 : 26) Dacă cei

ce se întorc la dânsul, chiar și dacă pot să creadă necondiționat, le spune Dumnezeu: „Tot așa și cuvântul meu care iese din gura mea, nu se întoarce la mine fără rod, ci va face voia mea și va împlini hotărârile mele.” (Isaia 55 : 11) „Eu am spus și eu voi împlini; eu am hotărît și eu voi împlini.” — Isaia 46 : 11.

O promisiune oarecare poate fi dovedită prin expresiuni clare, sau în mod indirect poate să fie întreprinsă în faptele aceluia, care are putere și autoritate să facă promisiunea. Dumnezeu în toate

aceste forme a promis că va întemeia pe pământ o stăpânire dreaptă, prin care poporul se va împărtași în binecuvântări. Cuvântul său este adevăr și servește spre luminarea omului, ca să se întâlnească credința lui în Dumnezeu. — 2 Timotei 3:16; Ioan 17:17.

Avraam cu deplină credință în Iehova, Dumnezeu a orice putere și înțelepciune, a plecat din pământul său natal într-o țară străină, supunându-se poruncilor lui Dumnezeu. Dumnezeu așa a vorbit către Avraam: „Voi face din tine un neam mare, și te voi binecuvânta; îți voi face un nume mare, și vei fi o binecuvântare. Voi binecuvânta pe cei ce te vor binecuvânta, și voi blăstâma pe cei ce te vor blăstâma; și toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine.” (1 Moise 12, versetele 2, 3) Expresunea aceasta numai așa se poate interpreta, că Dumnezeu voiește să înființeze o națiune dreaptă întru binecuvântarea tuturor popoarelor de pe pământ și aceasta o va duce la îndeplinire la timpul său hotărât. Mai târziu Domnul a zis lui Avraam: „Eu sunt Dumnezeul cel Atotputernic... Te voi înmulți nespun de mult; voi face din tine neamuri întregi; și din tine vor ieși împărași.” (1 Moise 17:1, 6) Aceasta nu poate să însemne altă, decât aceea, că Dumnezeu a hotărât că în interesul binelui poporului de pe pământ vrea să întemeieze o împărăție, și controlul asupra acestei împărății îl va avea Dumnezeu.

Dumnezeu mai târziu și-a exprimat și scopul acela, că în calitate de domnitor va încredința pe o persoană, care va fi în deplină armonie cu el și se va supune îngrijirilor sale. Pentru aceasta a inspirat Dumnezeu pe patriarhul Iacob să profețască pe patul său de moarte: „Toiagul de domnie nu se va depărta din Iuda, nici toiagul de cârmuire dintre picioarele lui, până va veni Șilo, și de el vor asculta popoarele.” (1 Moise 49:10) Aici se spune, că dreptul de domnie Dumnezeu îl va da lui Șilo, și popoarele se vor supune lui.

„Șilo” înseamnă împăciuitoare sau cel ce face stare de odihnă, și aceasta înseamnă, că guvernul acela, pe care îl va întemeia Dumnezeu prin Șilo, va fi împărăția păcii și a dreptății. Dumnezeu poate să folosească pe oricine, pe care îl alege, ca în calitate de unca sa lui Dumnezeu să profețască. Astfel a profețit prin Balaam despre domnitorul viitor al lumii, cum urma să fie: „Împăratul lui se înalță mai presus de Agag, și împărăția lui ajunge puternică... o stea răsare din Iacob, un toiag de cârmuire se ridică din Izrael, el străpunge laturile Moabului, și prăpădește pe toți copiii lui Set! (4 Moise 24:7, 17, 19) Din aceasta profeție nu se poate trage altă concluzie cuminte decât aceea, că Dumnezeu va ridica pe tron pe împăratul său la timpul său stabilit și îl va îmbrăca cu putere și autoritate deplină în scopul întemeierii unei împărății de dreptate, și va nimici pe Satan și domnia lui nelegiuită.

După ce Dumnezeu a folosit pe Moise ca mântuitorul văzut al lui Izrael în Egipt, prin el a

profețit în modul următor: „Le voi ridica din mijlocul fraților lor un proroc ca tine, voi pune cuvintele mele în gura lui și el le va spune tot ce voi porunci eu. Și dacă cineva nu va asculta de cuvintele mele, pe cari le va spune el în numele meu, eu îi voi cere socoteală.” (5 Moise 18:18, 19) Din profeția aceasta trebuie să deducem, că Moise preumbrește pe acela, pe care Dumnezeu vrea să-l pună de domnitor al lumii, și care cu dreptate va folosi puterea și autoritatea primită de la Dumnezeu, aceasta împărăție deci trebuie să fie împărăția lui Dumnezeu. Aceasta garantează, că guvernul acesta va fi drept.

Cuvântul „spiritul sfânt” înseamnă puterea sau tăria lui Dumnezeu. Puterea aceasta este sfântă, deoarece este desăvârșită și o folosește cel sfânt. Înaintea oamenilor nu se poate vedea, dar influența lui poate s-o vadă și omul.

Puterea sa nevăzută Dumnezeu o poate lucra asupra minții oricărei creaturi, pe care vrea s-o folosească la ceva lucru. În timpul vechiu și-a îndreptat spiritul său sfânt asupra oamenilor numiți profeți, în urma cărui fapt, aceștia au vorbit astfel de lucruri, cari au exprimat voința lui Dumnezeu. Profeții au fost pe deplin consacrați lui Dumnezeu, și după cum spune apostolul, au vorbit mânați de spiritul lui Dumnezeu. (2 Petru 1:21) Pentru aceasta explicările servite de sfinții profeți sunt de la Dumnezeu.

Dintre acești profeți sfinți a fost și Daniel. Prin Daniel Dumnezeu descrie pe scurt istoria puterilor lumii, și așa vorbește prin el: „Dar în vremea acestor împărași, Dumnezeu cerurilor va ridica o împărăție, care nu va fi nimicită niciodată, și care nu va trece sub stăpânirea unui alt popor. Ea va sfârși și va nimici toate acelea împărății, și ea însăși va dăinui vecinic.” — Daniel 2:44.

„Împărăția”, „stăpânirea” sau „guvernarea” sunt cuvinte cari au același înțeles. Așa dar când Scriptura vorbește de împărăția pe care Dumnezeu vrea s-o întemeieze, aceasta înseamnă pe împărăția dreaptă, care — precum arată și alte texte — va fi întemeiată de Dumnezeu.

Domnul a declarat, că orice lucru poate fi întărit și dovedit prin doi sau mai mulți mărtori. El a văzut de bine, ca să facă două feluri de mărturii despre întemeierea împărăției de dreptate, anume una exprimată prin cuvinte lămurite, și alta fără cuvinte, dar cuprinsă în fapte. Las să examinăm acum câteva dovezi, cari vorbesc despre scopul lui Dumnezeu, că are de gând să întemeieze pe pământ o împărăție de dreptate.

Dumnezeu a organizat pe Izrael ca națiune. Scopul principal într-aceasta a fost acela, ca să preumbreze întemeierea împărăției de dreptate promisă prin profeți.

Din purtarea lui față de Izrael se poate citi promisiunea tănuită a lui Dumnezeu, că pe pământ vrea să întemeieze o împărăție dreaptă spre binele omenirii. Dumnezeu a făcut legământ cu Izraeliții, și atunci a dat o carte de legi Izrael-

liților să le servească de conducător. Aceste lucruri au preumbrit o stăpânire mai bună. (Evrei 10:1) Dumnezeu a descoperit înaintea Izraelului scopul său, că vrea să organizeze o împărăție dreaptă spre binele omenirii. Ceeace s'a întâmplat cu Iudeii a servit spre ilustrație sau pildă pentru binele și învățătura poporului care va trăi la sfârșitul veacului, și care popor cu sinceritate va căuta să priceapă adevărul. Timpul acela a sosit acum, și pentru aceasta, ceeace s'a întâmplat în Izrael, este de mare importanță pentru un cercetător al adevărului. — 1 Corinteni 10:11.

Isaac a avut doi fii, Iacob și Esau. Dreptul de întâi născut după dorința lui Dumnezeu l-a primit Iacob, cu toată că Esau s'a născut mai întâi. (1 Moise 25:23) Acești copii au fost gemeni, Esau însă a fost născut cu o clipă mai repede ca Iacob. Esau ar fi avut dreptul la binecuvântările mari ale lui Dumnezeu, dar și-a vândut dreptul de întâi născut mână de egoism. Dumnezeu a știut aceasta înainte, și din această pricină s'a îngrijit așa ca Iacob să primească dreptul de întâi născut.

În aceasta Esau a închipuit o astfel de clasă, care a avut ocazie să se bucure de harul lui Dumnezeu, dar din egoism pentru placul și aprobarea oamenilor și-a vândut privilegiul. Deci Esau închipue o ramură a organizației lui Satan, anume pe națiunile creștine cu numele ale lumii, mai cu seamă pe aceia, cari susțin că sunt creștini, dar numai că se numesc după numele Domnului, și în inima lor sunt foarte departe de el și dela promisiunile sale, și se silesc să poată lua parte la guvernarea lumii acesteia care are de Dumnezeu pe Satan.

Esau a persecutat pe Iacob, și prin aceasta a preumbrit persecuțiunile acelea, pe cari le-au cauzat creștinii nominali adevăraților creștini. (1 Moise 36:1) Edomiții avură țară și domnitor înainte de ce Iudeii ar fi primit rege. „Iată im-

părații cari au împărățit în țara Edom, înainte de a împărăți un împărat peste copiii lui Izrael.” (1 Moise 36:31) Edomiții nu au fost poporul lui Dumnezeu, ei au format o parte a organizației lui Satan, deoarece erau națiuni, cari au stat sub influența lui Satan a stăpânitorului nevăzut.

Așa sunt și aztăzi, ca și mai demult, multe națiuni și popoare, cari deși se numesc după numele Domnului, cu toate acestea ei vreau să-și întemeieze împărății și stăpâniri, și prin aceasta formează o parte a organizației Diavolului. Urmașii lui Esau, Edomiții au fost înrudiți prin sânge cu Izraeliții. Dar au urmat calea popoarelor cari au locuit în jurul lor și după modelul aceloră, au făcut să aibă și ei împărăție și împărat, sub conducerea lui Satan.

Isaac și fiul său credincios Iacob au urmat calea umilită a lui Avraam. Ei au privit pe Iehova de Domnul lor. Numele lui Iacob mai târziu Dumnezeu l-a schimbat în Izrael, și deatunci este cunoscut ca părintele lui Izrael. Când Dumnezeu a făcut națiune din Izrael, nu au avut alt rege afară de Iehova. (5 Moise 33:5) Numai de el au ascultat, și delă el au primit regulele sau legile după cari să se poarte. Dumnezeu a dat lege lui Izrael la Sinai, și după această lege au trebuit să se conducă. Cuvântul introductiv al legii sună: „Eu sunt Domnul, Dumnezeuul tău, care te-a scos din țara Egiptului, din casa robiei. Să nu ai alți dumnezei afară de mine.” (2 Moise 20:2, 3) Scopul acestei legi a fost fără indoială acela, ca să învețe pe Evrei și prin ei pe întreaga omenire, despre aceea, că Iehova este singurul adevărat Dumnezeu, dela el să pogoară orice binecuvântare și viață; și dacă umblă după alți zei, aceasta va aduce asupra lor suferințe și în urmă nimicire. Prin darea acestor legi, Dumnezeu în mod tăcut a încheiat o promisiune, că la timpul său va ridica pe pământ o împărăție de dreptate spre binele omenirii.

(W. T. din 1 August 1931)

Biblia

(Continuare)

Isus a mintit de multe ori, că el este fiul lui Dumnezeu, și că el este trimis de Iehova din cer, ca să facă un anumit lucru în numele Tatălui său și spre folosul oamenilor. El a fost născut ca om, ca să fie un martor pentru Dumnezeu, și să vestească adevărul oamenilor. Cuvintele sale, cari sunt scrise în Ioan 18:37, așa sună: „Eu pentru aceasta m'am născut și am venit în lume, ca să mărturisesc despre adevăr.” În aceeași zi, cu puțin înainte de moartea sa, a spus Isus despre Biblie, despre cuvântul lui Dumnezeu: „Cuvântul tău este adevărul.” Cine lapadă Biblia, trebuie să lapede și pe Isus Christos ca pe fiul lui Dumnezeu și să tăgăduască și veracitatea mărturiei sale. Cine crede, că Isus a fost marele învățator, trebuie să creadă, că Biblia cuvântul lui Dumnezeu este adevărul. Partea Bibliei care se numește Testamentul Nou, a fost scrisă de oameni, cari au lucrat per-

sonal cu Isus și au învățat dela el, cari au scris sub conducerea și puterea spiritului lui Dumnezeu; și ceace aceștia au însemnat, este adevărul.

Scrierile vechi ale Bibliei le-au păzit Izraeliți, poporul ales al lui Dumnezeu. În afară de Biblie și alte fapte indiscutabile ale istoriei adevărate, că scrierile au început să le copieze din timpul lui Ezra și aceasta au făcut-o până la 900 d. Ch. Azi mai sunt încă trei din aceste copii originale, și anume manuscriptul Alexandrian, care este păzit în muzeul Britanic mai departe manuscriptul Sinaitic în biblioteca din Leningrad, și manuscriptul Vatican în Vatican în Roma. De pe aceste manuscrise vechi au fost pregătite multe texte și traduceri de oameni de incredere, și aceste sunt ca baza Bibliei, pe care azi o întrebuițăm. Toate încercările de a nimici Biblia, n'au izbutit; și acea-

sta este o dovadă, că Dumnezeu a păstrat-o spre folosul oamenilor.

Că Biblia este o conducătoare adevărată a oamenilor, va fi adevărat de unul dintre sfinții profeți în psalmul 119:105; după cum urmează aici: Cuvântul tău este o candelă pentru picioarele mele, și o lumină pe cărarea mea." În Biblie este așezată legea lui Dumnezeu. A cunoaște și a urma această lege înseamnă, a merge pe drumul dreptății. În psalmul 19 versetul 7 și 8 stă scris: „Legea lui Iehova este desăvârșită, și înviorează sufletul; mărturia Domnului este adevărată și dă înțelepciune celui neștiutor. Orânduiriile lui Iehova sunt fără prihană, și veselesc inima; poruncile lui Iehova sunt curate și luminează ochii.”

Cercetătorul cugetător deci poate veni cu deplină încredere la Sfânta Scriptură, știind, că aceea descoperă voința lui Dumnezeu, pe seama omului, și este dată, ca să conducă pe om în adevăr. El poate să se bizuiască pe deplin pe Sfânta Scriptură. Ea este baza credinței sale în Dumnezeu, și în timp ce recunoaște aceasta, este în stare de a înțelege ceva din marea iubire a lui Dumnezeu față de familia omenească.

Despre veracitatea și originea Bibliei se găsește o desbatere amănunțită în cartea CREAȚIUNE acuma apărută. Motivul pentru ce domnește atâta necunoaștință despre Biblie între oameni, este acela, că Satan dușmanul omului și al lui Dumnezeu, a împiedecat pe oameni, de a înțelege adevărul. Satan a ucis mulți oameni cari au făcut cu credincioșie lucrul în legătură cu Biblia, prin servii săi. Inșă aceasta niciodată n'a putut-o face, înainte ca lucrul lor să fie terminat. Mii de Biblii au fost nimicite prin acele unelte smintite; inșă cu toate silințele sale Satan n'a putut împiedeca desfășurarea progresivă a hotăririlor și a descoperirii lui Dumnezeu față de oameni prin cuvântul

său. Satan în incapacitatea sa, de a împiedeca răspândirea Bibliei, a încercat prin reprezentanții săi, de a falsifica însemnătatea Sfintei Scripturi și de a planta o falsă înțelegere despre însemnătatea textului în mințile oamenilor. Orice unealtă care i-a stat în putere a întrebuițat-o, ca să întoarcă mintea omenirii dela Dumnezeu și dela adevărul curat al cuvântului său. Dealungul multor secoli Diavolul și reprezentanții săi au întunecat aceste adevăruri minunate dinaintea poporului; inșă la timpul stabilit de Dumnezeu aceste adevăruri curate au fost restatornicite pe seama cercetătorului sincer al adevărului.

Acum a sosit timpul hotărît al lui Dumnezeu, când adevărul trebuie să se facă cunoscut, și nimic, ceeace Satan ar putea face sau ar fi în stare de a face, nu poate împiedeca vestirea adevărului. A sosit timpul, când trebuie ridicat steagul adevărului, ca oamenii să poată cunoaște, pe care drum trebuie să meargă. Acest steag este vizibil în Biblie. Oamenii cu inima sinceră și dreaptă toți se vor grupa în jurul acestui steag. Potopul adevărului se ridică tot mai sus, și va progresa în a crește până va li acoperi întreg pământul, întocmai cum apele acopăr fundul mării. Toate acestea se vor întâmpla spre gloria lui Iehova.

A sosit timpul lui Iehova, ca să-și facă sieși un nume pe pământ, și aceasta o va face prin descoperirea cuvântului și puterii sale. Bine să ne însemnăm, că adevărul nu aparține unui om. Acesta este adevărul lui Dumnezeu. Cu toată că Dumnezeu a întrebuițat la anumite timpuri oameni sau unelte omenești pentru executarea scopurilor sale și spre lauda sa; adevărul inșă a fost întotdeauna adevărul lui Iehova, și va și rămânea întotdeauna. Biblia este cuvântul său adevărat, dat spre conducerea acelora, cari caută după dreptate.

(W. T. din 1 Martie 1931)

Scrisori interesante

Bucurie și însuflețire ne conduce

iubiți frați în Hristos!

Indrumările voastre cu bun efect le-am putut folosi în adunarea W, și cu bucurie vă comunic, că și pe noi cugetarea aceea ne însuflețește, ca să ne amăsurăm toate puterile și astfel să aranjăm serviciul, ca fiecare minută s'o putem folosi spre lauda numelui mare al lui Iehova. În fiecare Miercuri avem adunare de serviciu, cu care ocazie toți lucrătorii pun mărturie și își comunică experiențele, cu astfel de ocazii câștigăm învățatură din experiențe, că prin ce mijloace putem vinde cele mai multe cărți în cel mai scurt timp pe câmpul de lucru, ca oamenii să poată cunoaște numele și cuvântul lui Iehova. Numai astfel se poate contribui în mai mare măsură la înălțarea laudei lui Iehova. Nici-nu-mi pot închipui o adunare care să nu țină oară [adunare] de serviciu. La noi ceasurile aceste totdeauna sunt atât de interesante, că fiecare cu bucurie așteaptă ziua de Miercuri, cu o aștept mai bine, și nă bucur tare, dacă din experiențele tovarășilor de lucru sau din campania precedentă pot să învăț ceva sistem bun, dar imediat se aude. „Ce, încă voi mai vreți să răspândiți ceva

acolo, unde în timp de un an și jumătate teritorul a fost lucrat de patru ori? Doar aproape toți sunt fără lucru?” Cu toate acestea zelul și însuflețirea față de Domnul este atât de mare, încât nimenea nu vrea să se lase. Pentru aceasta orice îndrumare ce primim din partea voastră cu bucurie vom s'o folosi în serviciu.

În comitetul de serviciu am hotărît: În fiecare Marți să mergem în orașul G, pentru că o parte a orașului noi am preluat-o pentru a o lucra, deoarece între timp teritorul nostru împărțit s'a dovedit prea mic. În fiecare patrusprezece zile lucrăm odată acasă. În cursul săptămânii de serviciu dela 9 până la 17 Mai în fiecare zi am ieșit la lucru. Astfel multe lacuste somnuroase se trezesc și cu bucurie — ce este mai important — ies afară, iar rezultatul este tot mai mare. Astfel sprijinindu-ne pe Iehova, cu atât mai mult dorim să laudăm numele său.

Prin aceste rânduri și vouă am dorit să vă facem bucurie, pentru că procedura unită încurajează pe cei unși.

Dorind harul, iubirea și bucuria Domnului pe seama voastră suntem cu dragoste frățescă ai voștri frați și conlucrători în împărăție

C. K.

Darea de seamă a unei lucrătoare de șasezeci și doi de ani

Iubiți frați în Christos!

Am o bucurie atât de mare, încât trebuie să vi-o aduc la cunoștință.

În 7 și 8 am colportat în R. (Cehoslovacia), însă între cele mai potrivnice împrejurări; Satan a făcut tot posibilul, ca să mă îndepărteze din această comună; eu însă nu am plecat. Erau tocmai misionari acolo, și decanul — căruia îi aparține această comună — s'a răsculat foarte tare împotriva mea. A avizat poporul, ca să nu cumpere nimic de la mine, ci să mă scoată afară din case. La început au avut noroc. Însă după aceea aș rugat pe Domnul, ca să nu mă lase, ci să fie cu mine, să-mi fie de ajutor și să nimicească uneltirile lui Satan și să mărească numele său.

Cu toate că în fiecare casă m'au primit cu râsete haljocitoare și cu dispreț, odată numai am putut vedea o schimbare. În casa următoare un domn a cumpărat o Creațiune și o Profeție. El m'a întrebat, că tot ce stă înaintea este adevărat, și pentru ce sunt atât de împotriva acestor cărți precești catolici. Aici am avut ocazie, să pun acestei familii o frumoasă mărturie și să măresc numele marelui nostru Dumnezeu. Am recunoscut mâna lui Dumnezeu, care m'a condus. În fiecare casă mi s'a spus: „În această comună noi suntem mari catolici, noi punem rămășiță, că nici o carte nu veți putea vinde. Aceste scrieri eretice drăcești”. Cu toate acestea totuși am putut pune 9 cărți în mâinile poporului din această comună catolică. Rezultatul nu este mare, însă Domnul totuși m'a binecuvântat bogat.

Seara pe când făceam drumul către Z. — eram deja de 20 de minute îndepărtată de localitate, înainte a ajunge la pădure —, am auzit un strigăt desperat înapoia mea; m'am întors pe loc și m'am oprit — un lăncăr flăcău venea în mare grabă. M'a rugat cu respirația întreruptă, că nu aș mai avea încă o carte cu carton galben și pentru el, să-i vând și lui una. El și-a adunat toate economiile, ca să poată avea o astfel de carte. Eu am avut tocmai ultima, pe care i-am dat-o. Nu pot să vă descriu bucuria, care l-a însuflețit pe flăcău, când a primit cartea. Cu fața strălucitoare a strâns-o la sine și s'a grăbit voios către casă. Flăcăul este fiul unui lemnar, o familie foarte săracă.

Iubiți frați, mă bucur de privilegiul, care mi-a fost împărtășit și nu pot prețui îndeajuns, că pot servi Domnului. Este adevărat, că nu mai sunt tânără, și că oboselele mă cuprind, abia pot să-mi simt mâinile de cărțile grele, dar aceasta nu face nimic. Puținul timp, pe care Domnul mi-l permite să'l potrec încă în corp,

vreau să'l întrebunpez în serviciu și doresc am încheia viața în lucrul său.

O, fie laudă, mulțumire și preamărire marelui nostru Dumnezeu pentru atâta milă, pe care o arată față de noi niște bieți oameni.

Vă salut pe toți cu drag, iubiți frați, legați în iubirea maestrului

neînsemnta voastră soră M. B.

Invățând, a înțelege timpul

Iubiți frați!

La dorința fraților din adunarea Bremen, ca conducător de lucru doresc a da o scurtă dare de seamă despre adunarea din acest district din Bremen. Făcând asemănare cu anul trecut frații din afară au vizitat rar adunarea cu excepția adunării generale, dar cu atât mai mult ne-am bucurat de vizita iubiților frați din Casa Bibliei, cari cu bucuria lor au însuflețit și au îmboldit la lucru pe unii dintre iubiții frați. Numai ne-a părut rău de scurtimea vizitei de câte o singură zi.

Scopul acestei adunări a fost, de a învăța cum am putea deveni bucuroși și curajoși, în serviciu. Deasemenea am încercat a ne face tot mai clar, care este voia Domnului în timpul prezent, că aceasta apoi va fi făcută și desemenea trebuie să fie făcută, așa că descurajare și pierderea dorinței de a lucra să nu poată găsi loc. Cu toatăca din cauza necazurilor economice va fi luat una și alta de la oameni, prin aceasta numai se dă o mai bună ocazie, ca sa le aducem la cunoștință ceva mai bun și mai bine să întrebunțăm timpul pentru împlinirea lucrului; și deasemenea unele grupe conlucrătoare, mergând din adunări mai mari, să fie aduse la viață în alte localități. Doar Ierusalimul trebuie să se întindă tot mai mult.

Adunarea districtuală ne-a produs bucurie, au fost răspândite de către 167 conlucrători 340 de cărți și 1417 broșuri. Ne-am îndemnat la lucru unul pe altul, că servul trebuie să meargă cu curaj înainte, nu într-o „Gheseșmană”, deoarece acea este îndărăptul nostru, ci în învingere, însă cu Regele și în felul său bun. Servul zice: „Iehova, eu sunt servul tău, fiul roabei tale; tu ai deslegat legăturile mele.”

În general, iubiții frați și-au exprimat bucuria în mărețul adevăr al timpului nostru, dupăce Domnul a clădit din nou Sionul și a apărut în mărirea sa. Servul vorbește de mărirea sa, pentru că aceasta formează dorința tuturor popoarelor, și așa vorbește: „Eu te iubesc, Iehova, tu ești țăriia mea. Numele tău este o cetate tare.”

Cu salut iubitor, confratele vostru

A. Th.

Isus preotul nostru mare

Tu stai lângă altar,
Vedem prin credință,
Acolo înlinzi ruga,
Ce ducem la tine.

Din mâna ta miroșul,
La tron se înalță,
Unde stai bun pentru noi,
Cu drag o Isuse

Tu ești mielul cel sfânt,
Ce Dumnezeu ne-a dat,
Tu preot mare câștigi mântuire,
prin al tău sfânt sânge.

Cu mulțumire primum,
Acest miel o Doamne,
Ce nouă ne-ai dăruit,
Ca pâine cerească.